

F. t. l. vedr. valg til folketinget. (Vederlag m. v. for folketingets formand).

§ 2.

Stk. 1. Denne lov træder i kraft den 1. april 1964.

Stk. 2. Virksomhed som formand for folketinget i tiden forud for 1. april 1964 medregnes ved fastsættelse af pension, der kom-

mer til udbetaling efter lovens ikrafttræden. Sådan tid kan ikke samtidig medregnes ved fastsættelse af pension hidrørende fra anden virksomhed i offentlig tjeneste, bortset fra pension i henhold til afsnit IX i lov om valg til folketinget.

Bemærkninger til lovforslaget.

Grundloven af 1953 gav folketinget en endnu mere central placering i forfatningen, og hvervet som formand for folketinget, det højeste hverv, hvortil valg finder sted, fik derved en ganske særlig stilling.

Efter de erfaringer, der senere er indhøstet, findes det naturligt, at formandshvervets særlige betydning finder udtryk i en hertil svarende lønnings- og pensionsmæssig placering af formanden.

Nærværende lovforslag tilsigter derfor i valgloven at etablere en selvstændig vederlags- og pensionsordning for folketingets formand, således at der for denne indføres en ordning svarende til de i lov nr. 194 af 5. juni 1959 om vederlag og pension m. v. for ministre fastsatte bestemmelser, og således at der samtidig gennemføres de nødvendige regler til denne ordnings harmonisering med allerede bestående offentlige lønnings- og pensionsbestemmelser.

Til forslagets enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

Til § 1.

Ad nr. 1 og 2.

Ændringerne er af redaktionel karakter.

Ad nr. 3, ny § 93.

Bestemmelsen tilsigter at fastslå forholdet mellem de almindelige regler om vederlag og pension m. v. for folketingets medlemmer og de foreslåede særlige regler for folketingets formand. Disse særlige regler gælder kun en i henhold til § 2 i folketingets forretningsorden valgt formand, ikke andre, der i kortere eller længere tid faktisk fungerer som formand (aldersformand, midlertidig formand eller næstformand m. v.).

Ad nr. 3, ny § 94.

Reglerne i stk. 1 og 2 svarer med de nødvendige redaktionelle ændringer til bestemmelserne i § 1 i lov om vederlag og pension m. v. for ministre.

Stk. 3 er nødvendiggjort af formandshvervets særlige karakter og tilsigter at udelukke, at der sammen med det særlige vederlag som formand

kan oppebæres løn, ventepenge eller pension hidrørende fra stilling som minister eller som tjenestemand. Denne udelukkelse omfatter såvel løn, ventepenge og egenpension som heraf afledet efterindtægt eller enkepension.

Ad nr. 3, ny § 95.

Bestemmelserne i stk. 1 og 3 svarer med de nødvendige redaktionelle ændringer til § 3 i lov om vederlag og pension m. v. for ministre.

Bestemmelserne om ventepenge er — ligesom for ministre — en nødvendig følge af reglerne om opgivelse af andre offentlige hverv, idet der ved fratræden må gives en overgangstid til retablering af erhverv. Bestemmelsen finder også anvendelse i de tilfælde, hvor en formand må fratræde, fordi der bevilges ham orlov som medlem af folketinget. Dette gælder, selv om betingelserne for udbetaling af almindeligt medlemsvederlag ikke er til stede under orloven.

Bestemmelserne i stk. 2 udelukker, at der sammen med ventepenge som afgået formand kan oppebæres vederlag, ventepenge eller pension fra ministerstilling.

I stk. 4 er fastsat særlige regler for det tilfælde, at der i ventepengeperioden tilkommer en afgået formand tjenestemandspension.

Ad nr. 3, ny § 96.

Bestemmelsen svarer med de nødvendige redaktionelle ændringer til § 4 i lov om vederlag og pension m. v. for ministre, dog at der i stk. 5 er optaget en særlig bestemmelse om fastsættelse af en fælles pension i de tilfælde, hvor den pågældende har været både formand for folketinget og minister. Det forudsættes, at der her som i andre tilfælde, hvor dette vil kunne have betydning, sker en fordeling af udgiften efter nærmere forhandling mellem de institutioner, hvem pensionsbyrden påhviler.

Ad nr. 3, ny § 97.

Reglerne svarer med de nødvendige redaktionelle ændringer til § 5 i lov om vederlag og pension m. v. for ministre.